

man, efterhaanden som Antallet af Embeder, der gaa over til at lønnes med Penge, bliver større, flere Sammenligninger for sig saavel som mere Mulighed for at ramme det Rette i disse Forhold. Ved disse Sager har ogsaa stadig det Udvalg, som har behandlet dem — og for de fleste Medlemmers Vedkommende er det det samme — søgt sin Styrke i Enighed. Dersom der forelaa forskjellige Mindretalsforslag fra et saadant Udvalg, vilde Thinget i høi Grad komme i Forlegenhed, men vi have i Udvalget troet, at den Styrke, vi skulle have med Hensyn til vore Forslag, laa i den Enighed, hvormed hele Udvalget fremsatte dem. Derved tror jeg ogsaa, at man nærmest kommer til at træffe det Rette; thi i et Udvalg som dette er jo — og det bør være Tilfældet med alle Udvalg — de forskjellige Betragtninger, som have Krav paa at blive gjorte gjældende, repræsenterede. Enhver gjør sin Betragtning gjældende, og naar man da til Slutning bliver enig om et Forslag, kan man være vis paa, at de Betragtninger, som burde komme under Overbetelse, ikke ere blevne oversete. — Med Hensyn til den høitagede Ministers Udtalelse om, at man ikke havde konfereret med ham om disse Forslag, er det ganske rigtigt, at der, som den høitagede Minister ogsaa sagde, i de 9 Aar, i hvilke vi have havt dette Slags Sager for, ikke fra Udvalgets Side har været forhandlet med vedkommende Minister. Sagen af de tidligere Ministre, der have forelagt saadanne Lovforslag, have nogenstunde yttret Dnsse derom, uagtet de samme Ministre, naar vi her have forhandlet med dem, imellemstunder ogsaa have ment, at man ved et og andet Embede gif for haardt frem med sine Forslag. Det er imidlertid en Selvfølge, at ethvert saadant Dnsse med største Fornøielse vil blive efterkommet fra Udvalgets Side, og jeg kan paa dets Vegne forsikre, at vi skulde have den Vre at indbyde den høitærede Minister til en Conference om denne Sag inden 3die Behandling. Jeg skulder ogsaa at sige, hvad jeg paa Udvalgets Vegne havde Leilighed til at sige ifjor, da et lignende Lovforslag var forelagt, og hvad jeg ogsaa har Leilighed til at sige her, at man maa erkjende, at Ministeriet virkelig selv mere og mere anstiller Betragt-

ninger og Sammenligninger saaledes, at der ikke i saa Henseende er nogen Uklarhed tilbage fra Ministeriets Side at beklage sig over. I denne Retning har Regjeringens Lovforslag vundet, meget i den senere Tid i Dnsigt, Nøiagtighed og Omhu; det kan jeg anerkjende paa Udvalgets Vegne fuldelig. — Naar jeg nu skulde sige et Par Ord angaaende de almindelige Bemærkninger, den ærede Minister gjorde, er det kun, hvad jeg ligefrem maa finde mig drevet til overfor hans Bemærkninger. Den ærede Minister talte først om de Beløb til Protokoller, man har foreslaaet nedsatte. Det er ganske rigtigt, at det er umuligt for Udvalget at vide, hvad der bør medgaa til Protokoller; thi der foreligger ikke almindelige Regler for, hvilke Protokoller en Embedsmand skal føre, og man kan sige, at netop den nøiagtige Embedsmand, der ønsker at holde sine Forretninger i fuldstændig Orden, deri mange Gange kan finde en Opfordring til at bruge flere Protokoller end Andre. Dette maa indrømmes, men derfor vil det ogsaa vise sig, at Udvalget overfor Protokoller ikke sammenlignelsesvis gaar saa vidt, som med Hensyn til de fleste andre Udgifter, medens man dog ikke aldeles kan overse dette Punkt. Der kan være Summer opførte til Protokoller, som ere saa afvigende fra, hvad der ved andre, og det mange Gange større Embeder er opført som det, der bruges til Protokoller, at man, uagtet man ikke vil gaa til saa stor en Nedsættelse, dog kan have Grund til noget at nedsætte dette Beløb. De Beløb, som ere foreslaaede nedsatte med 15 og 19 Rd., ere mere, eller ligesaa meget en Slags Anvisning paa, hvad man skal være opmærksom paa; thi hvis man vilde gjøre en Sammenligning med, hvad andre lignende Embeder have faaet til Protokoller, maatte man foreslaa en meget større Nedsættelse. Det er mærkvaerdigt, hvilken Forskjel der er mellem de forskjellige Embeder, hvad angaar deres Opgivelse af Udgifter til Protokoller. — Udvalget tager ogsaa noget, om end ikke et afgjørende Hensyn til at faa runde Tal ud. Jeg skal tillade mig ved denne Leilighed at sige den ærede Minister, at vi ofte finde